

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-20/12

**Elodie Giersch și alții
împotriva
État du Grand-Duché de Luxembourg**

[cerere de decizie preliminară formulată de le Tribunal administratif (Luxemburg)]

„Libera circulație a persoanelor — Egalitate de tratament — Avantaje sociale — Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 — Articolul 7 alineatul (2) — Ajutor financiar pentru studii superioare — Condiție privind reședința în statul membru care acordă ajutorul — Refuz de a acorda ajutorul studenților cetățeni ai Uniunii care nu au reședința în statul membru în cauză, al căror tată sau mamă, lucrător frontalier, lucrează în statul membru respectiv — Discriminare indirectă — Justificare — Obiectiv prin care se urmărește creșterea procentajului persoanelor rezidente titulare ale unei diplome de învățământ superior — Caracter adecvat — Proporționalitate”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 20 iunie 2013

Libera circulație a persoanelor — Lucrători — Egalitate de tratament — Avantaje sociale — Reglementare națională care subordonează acordarea unui ajutor financiar pentru studii superioare unei condiții privind reședința pe teritoriul național — Refuz de acordare a ajutorului studenților, cetățeni ai Uniunii, care nu au reședința pe teritoriul național și care au un părinte lucrător frontalier — Discriminare indirectă — Justificare — Creșterea procentajului persoanelor rezidente titulare ale unei diplome de învățământ superior — Caracter disproporționat al acestei reglementări

[Regulamentul 1612/68 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Directiva 2004/38, art. 7 alin. (2)]

Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1612/68 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității, astfel cum a fost modificat prin Directiva 2004/38/CE trebuie interpretat în sensul se opune, în principiu, unei legislații a unui stat membru care subordonează acordarea unui ajutor financiar pentru studii superioare unei condiții privind reședința studentului în acest stat membru și instaurează o diferență de tratament, care constituie o discriminare indirectă, între persoanele care au reședința în statul membru în cauză și cele care, fără a avea reședința în acest stat membru, sunt copii ai unor lucrători frontaliери care desfășoară o activitate în statul membru respectiv.

Deși obiectivul prin care se urmărește creșterea procentajului rezidenților titulari ai unei diplome de învățământ superior, în vederea promovării dezvoltării economiei aceluiași stat membru, constituie un obiectiv legitim care poate să justifice o astfel de diferență de tratament și deși o condiție privind reședința, precum cea prevăzută de legislația națională în discuție în litigiul principal, este de natură să garanteze realizarea obiectivului menționat, o astfel de condiție depășește, cu toate acestea, ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului pe care îl urmărește, în măsura în care împiedică luarea în calcul a altor elemente potențial reprezentative pentru gradul real de atașament al solicitantului ajutorului financiar respectiv față de societatea sau față de piața muncii statului membru în cauză, precum faptul

că unul dintre părinți, care continuă să asigure întreținerea studentului, este un lucrător frontalier care are un loc de muncă permanent în acest stat membru și care a lucrat deja pentru o perioadă semnificativă pe teritoriul său.

(a se vedea punctul 83 și dispozitivul)